

چه شد که به‌عنوان یکی از بازیگران سریال «پشت کوه‌های بلند» انتخاب شدید؟

قصه این سریال را آقای احمدجو نوشته و نقشی که برای من در نظر گرفته بود، یک شخصیت اصفهانی بود که با لهجه صحبت می کرد. فکر می‌کنم با توجه به این مسائل، ایشان به این نتیجه رسیده بودند که من می‌توانم این نقش را خوب ایفا کنم. از طرف دیگر، من بازیگر تئاتر هستم و به همین دلیل توانایی‌های خاصی دارم. به نظر می‌رسد که شیوه اجرای من مورد پسند عوامل سریال بوده است و به همین دلیل برای ایفای نقش در «پشت کوه‌های بلند» دعوت شدم. از همان زمان که قصه این سریال در حال نگارش بود با من برای ایفای نقش در این کار صحبت شد. غیر از مقوله بازیگری در بحث انتخاب بازیگران نیز با آقای احمدجو به‌عنوان کارگردان، هم‌فکری داشتیم. از طرف دیگر، در کارهای دیگر ایشان مانند «روزی روزگاری» و «تفنگ سرپر» نیز حضور داشتم و این سابقه موجب دعوت من به این کار شد. به‌طور کلی، من از ابتدا در جریان قصه «پشت کوه‌های بلند» قرار داشتم.

فیلمنامه این سریال چه جذابیت‌هایی برای شما داشت؟

این سریال متن خیلی جذابی داشت. قصه آن قدر خوب نوشته شده بود که بازیگر را برای ایفای نقش در آن، متقاعد می‌کرد. وقتی فیلمنامه را خواندم و در حال ضبط این سریال بودیم، با خودم فکر می‌کردم که کار ماندگاری خواهد شد، مثل «روزی روزگاری» و «تفنگ سرپر» اما متأسفانه به دلایلی این اتفاق نیفتاد.

موضوع دیگر این است که این سریال برای من یادآور «روزی روزگاری» بود؛ نکاتی از آن را در خود مستتر داشت و این برایم جالب بود. هنوز هم فکر می‌کنم «پشت کوه‌های بلند» کار ارزنده‌ای است، اگر چه به اندازه‌ای که شایسته بود، دیده نشد. این را هم بگویم که شما به‌عنوان بازیگر نمی‌توانید به کارگردان و دیگر عوامل سریال بگویید که من فلان نقش را دوست دارم و آن را به من بدهید. باید یک سری ویژگی‌ها و توانایی‌ها داشته باشید تا برای ایفای یک نقش انتخاب شوید. فکر می‌کنم این توانایی‌ها در من دیده شده بود و خودم هم ایفای این نقش را قبول کردم.

نقشی را که در این سریال ایفا کردید چقدر دوست دارید؟

من این نقش را خیلی دوست داشتم و دارم. دلیلش این است که به نظر خودم بیننده می‌تواند در سیمای این نقش، اصفهان را ببیند. به نظر من این نقش نمایانگر شهر اصفهان است. قد، وزن، چشم و ابروی این شخصیت طوری است که ناخودآگاه اصفهان را در ذهن بیننده مجسم می‌کند.

نقاط قوت این سریال از نظر شما چه بود؟

این سریال به‌لحاظ متن بسیار قوی است. بازیگران خوبی داشت و افراد زیادی توانستند در آن بدرخشند و بازی‌های خوبی ارائه دهند. در این سریال شاهد دیالوگ‌های سنگین همراه با لهجه هستیم و این موضوع

یکی از سختی‌های کار بود. به نظر من «پشت کوه‌های بلند» براساس متن ساخته نشد، بلکه خودش یک شعر بود. وقتی بازیگران با یکدیگر حرف می‌زنند، این تصور به ذهن متبادر می‌شود که آنان در حال مشاعره هستند. این‌ها نقاط قوت سریال به شمار می‌روند.

کارگردان سریال بسیار سختگیر بودند و باید تمام دیالوگ‌ها بدون کم و کاست ادا می‌شدند. همه سکانس‌ها باید آن‌طور که مد نظر بود درمی‌آمد و گر نه تکرار می‌شد. اگر حس نبود و آهنگ کلام خوب نبود، حتماً سکانس دوباره گرفته می‌شد.

با این اوصاف جایی برای بداهه در این کار نبوده و باید بازیگران شدیداً براساس متن کار می‌کردند، درست است؟

بله. بداهه در کار نبود. بازیگران باید به متن متعهد بودند و تمام و کمال دیالوگ‌ها را حفظ می‌کردند و آن‌ها را به کار می‌بردند.

این‌طور کار کردن، سخت نیست؟

این که می‌گویم باید به متن پایبند بود با این که کار سفت و سخت باشد و هیچ انعطافی در آن نباشد، فرق دارد. اگر چه بازیگران موظف بودند که به متن متعهد باشند، اما ممکن بود کنش و واکنش‌هایی حین کار پیش بیاید و نظر کارگردان عوض شود. در ثانی، بازیگران می‌توانستند در مورد مسائل مختلف نظر بدهند و نظر آنان شنیده می‌شد.

«پشت کوه‌های بلند» آن‌طور که شایسته‌اش بود، دیده شد؟

نه اصلاً. اگر بخواهیم صادقانه حرف بزنیم باید اذعان کنیم که به‌نوعی با این سریال و عواملش کم‌لطفی شد. زمان پخش بسیار بدی را برایش در نظر گرفتند و اتفاقاتی پیش آمد که منجر به دیده نشدن این سریال شد. این سریال بسیار قوی است و مسائلی را مطرح می‌کند که واقعیت جامعه هستند. به نظر من، کم‌لطفی با این کار اشتباه بود و اگر شرایطی فراهم می‌شد که مردم آن را ببینند، اثرات مثبت زیادی داشت.

این سریال چه جایگاهی در کارنامه بازیگری شما دارد؟

همان‌طور که گفتم این سریال عالی بود. ترکیبی از فیلم، سریال و نمایش بود و با این که مردم زیاد آن را ندیدند، اما جایگاه ویژه‌ای در رزومه من دارد. به‌طور کلی خودم این کار را خیلی دوست داشتم. احساس می‌کنم کاری انجام شده است که می‌شود از آن دفاع کرد. خیلی مهم است که در مقام یک بازیگر بتوانی از کاری دفاع کنی؛ این موضوع حس خوبی به افراد می‌دهد.

به نظرتان مخاطبان تاجیکستانی و افغانستانی شبکه‌ای فیلم ۲ می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند؟

به نظر من سریال «پشت کوه‌های بلند» می‌تواند مخاطبان متنوعی را به سوی خود جلب کند. من در زمینه تئاتر در کشور‌های مختلف کار کرده‌ام و فکر می‌کنم افغانستانی‌ها و تاجیکستانی‌ها از ژانرهای تاریخی خوششان می‌آید، به‌ویژه این که، آن‌ها لهجه‌های ایرانی را دوست دارند و با آن ارتباط برقرار می‌کنند.

شهر یانو جمعه پور

گفت و گو

مجموعه «پشت کوه‌های بلند» در ادامه سریال‌های «روزی روزگاری» و «تفنگ سرپر» توسط امراله احمدجو ساخته شد. نویسندگی فیلمنامه این سریال را نیز احمدجو برعهده داشت. داستان از این قرار است که سامشال(پادشاه) به همراه ملک‌خاتون، شمس‌وزیر، قشون‌سالار و دیگر کسانی که در خدمت پادشاه هستند برای تفریح به اصفهان رهسپار می‌شوند. در این اثنا، حاکم دست‌نشانده سامشاد در اصفهان سوادای پادشاهی در سر دارد و می‌خواهد تاج و تخت را از آن خود کند. وی نقشه‌ای می‌کشد و تلاش می‌کند که با همکاری خواجه‌نعمان که تاجر بزرگی در اصفهان است و کدخدای کولیباد نقشه‌اش را عملی کند، در ادامه اتفاقاتی می‌افتد که برای بیننده جالب است و او را با خود همراه می‌کند.

در این سریال بازیگران زیادی از جمله مرحوم انوشیروان ارجمند، محمود پاک‌نیت، حسن اکلیلی، فردوس کاویانی، مهوش صبر کن، علیرضا شجاع‌نوری، مهتاج نجومی، محمد فیلی، بهروز مسروری، فریدون سورانی، پرویز بزرگی و رحیم هودی ایفای نقش می‌کنند. پیش‌بینی عوامل سریال این بود که این کار مانند مجموعه‌های «روزی روزگاری» و «تفنگ سرپر» موفق خواهد بود و خواهد درخشید اما بخت یار نبود و این پیش‌بینی به دلایل مختلف به حقیقت نپیوست.

به هر حال، هم‌اکنون این سریال از شبکه‌ای فیلم ۲ برای تاجیکستانی‌ها و افغانستانی‌های فارسی‌زبان در حال پخش است. در این ارتباط با آتش تقی‌پورو حسن اکلیلی از بازیگران این سریال به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

«پشت کوه‌های بلند» را چقدر دوست داشتید و چقدر با آن ارتباط برقرار کردید؟

«پشت کوه‌های بلند» یک کار طنز کلاسیک است و من این مدل سریال‌ها را دوست دارم و با آن‌ها ارتباط خوبی برقرار می‌کنم. البته آن‌طور که انتظار داشتیم این سریال در میان مردم جایگاه خودش را پیدا نکرد.

به نظرتان چرا سریال به اندازه‌ای که شایسته‌اش بود، دیده نشد؟

محور این داستان قهرمان‌پروری نبود بلکه زندگی همه شخصیت‌ها در آن نمایش داده می‌شد. این‌طور نبود که یک قهرمان در داستان وجود داشته باشد و داستان زندگی او دنبال شود. مثلاً بیننده یک موضوع را دنبال نمی‌کرد که بخشی از آن برای قسمت بعد بماند. هر قسمت یک موضوع بود و تمام می‌شد. شاید این مسائل باعث شد که سریال، بیننده زیادی نداشته باشد.

نظرتان درباره پخش سریال «پشت کوه‌های بلند» از آی‌فیلم ۲ که مخاطبانش تاجیکستانی‌ها و افغانستانی‌ها هستند، چیست؟

از آنجایی که ما ایرانی‌ها با افغانستانی‌ها و تاجیکستانی‌ها قرابت فرهنگی داریم، فکر می‌کنم آن‌ها از این سریال خوششان بیاید. حتی تصورم این است که آن‌ها بیشتر به این سبک زندگی نزدیک هستند و بیشتر از ایرانی‌ها با آن ارتباط برقرار می‌کنند. منظورم این است که آن‌ها هنوز سنت‌ها را حفظ کرده‌اند و به سبک سنتی زندگی می‌کنند.

وقتی فیلمنامه را خواندید و یا حین فیلمبرداری، چه پیش‌بینی‌ای درباره این سریال داشتید؟

من فکر می‌کردم که استقبال خیلی خوبی از این سریال بشود، زیرا نقاط قوت زیادی داشت. استفاده از لباس‌های محلی و جذاب و ترکیب صحنه خوب ازجمله نقاط قوت این سریال بود. اما متأسفانه کار خوب دیده نشد. البته الان هم دیر نیست و می‌توان کار را بازپخش کرد تا مردم ببینند و به نقاط قوتش پی ببرند.

چگونه شد که برای ایفای نقش در این سریال دعوت شدید؟

واقعیت این است که وقتی آقای احمدجو فیلمنامه می‌نویسند، بازیگرانی مدنظرشان هست و با این دید داستان را پرورش می‌دهند. تصور خودم این است که در این سریال هم نقش مرا با توجه به شخصیت و نوع بازی‌ام نوشته‌اند. من در سریال «روزی روزگاری» هم حضور داشتم، شاید این سابقه در انتخابم برای ایفای نقش در این

حسن اکلیلی:

«پشت کوه‌های بلند» یک شعر بود

سریال تأثیر داشته است. البته نقشی که در این سریال برعهده داشتم با طنز بیشتری همراه است، اما «روزی روزگاری» کلاً بار طنزش زیاد نبود.

چرا قبول کردید که این نقش را بازی کنید؟

من تاکنون کارهای زیادی با آقای احمدجو انجام داده‌ام و با شیوه نوشتاری ایشان آشنا هستم. اما در این سریال برای من یک زبانی را انتخاب کرده بودند که واقعاً تلفظش سخت بود. با این حال، کار کردن با آقای احمدجو برای من جذاب بود و به همین دلیل قبول کردم که در این کار حضور داشته باشم. شیوه بیانی که در این سریال داشتم هم برایم جذاب بود.

به نظر می‌رسد در کارهای تاریخی مانند «پشت کوه‌های بلند» امکان بداهه‌گویی برای بازیگران وجود ندارد و آن‌ها باید دقیقاً براساس فیلمنامه کار کنند، درست است؟
بله. دیالوگ‌ها با حساسیت نوشته شده بودند. متن مربوط به هر کدام از بازیگران روی سی‌دی زده شده بود و باید براساس آن کار می‌کردیم. در کل فضایی برای بداهه‌گویی وجود نداشت و تعهد به فیلمنامه بسیار مهم بود. البته این بدان معنا نیست که هیچ امکانی برای نظر دادن وجود نداشت و کاملاً براساس چارچوب از پیش تعیین شده عمل می‌کردیم. گاهی اوقات بازیگران نظر‌هایی داشتند که مطرح می‌کردند و حتی ما درباره حرکت دوربین هم نظر می‌دادیم و اگر امکانش نبود حتماً به این نظرات عمل می‌شد.

بازی در این سریال چه سختی‌هایی داشت؟

همان‌طور که گفتم در این داستان یک قهرمان وجود نداشت که موضوع زندگی او دنبال شود بلکه همه بازیگران باید به‌نوبت بازی می‌کردند. این باعث شده بود که بازیگران زمان فراغت کمی داشته باشند. هر کدام از آن‌ها باید سریعاً برای سکانس بعدی آماده می‌شدند. این فشردگی کار کمی سخت بود.

به نظرتان بازپخش این سریال از آی‌فیلم چقدر به دیده شدنش کمک کرد؟

همان‌طور که گفتم این سریال در زمان پخش اولش به خوبی دیده نشد. اما فکر می‌کنم بازپخش آن از شبکه‌هایی مانند آی‌فیلم که بینندگان زیادی دارد، می‌تواند به دیده شدن این سریال کمک کند. اما باز هم تکرار می‌کنم که مخاطبان آی‌فیلم ۲ می‌توانند بینندگان خوبی برای این سریال باشند.